

Bestemmelser ere forandrede ved Lov 25de Marts 1851 og Lov 1ste April 1871;

§§ 20—24 omhandle Bestemmelser om Klappjagter og om Pligt til at afgive Klappere eller Wildtkørsler i den kongelige Wildtbane, hvilke Bestemmelser ere forandrede ved Lov af 25de Marts 1851 om Jagten og Sagtrettens Aflysning, Lov 4de Juli 1850 om Aflysning af det Gaarde og Boelssteder paahvilende Hovveri og lignende Pligtarbejde, og Lov 20de Marts 1855 angaaende Aflysning af Kørsler og Arbejder;

§ 35, saa vidt den angaar Beviser i Sagtstager, lyder saaledes: „Sager angaaende Overtrædelser af Jagtlovgivningen blive i første Instans at behandle efter de for private Politisager foreskrevne Regler, med den nærmere Bestemmelse, at, naar nogen af en Sagt- eller anden Opsynsbetjent under Gds Tilbud er anmeldt for saadan Overtrædelse, og naar enten Kendsgerning eller andre Omstændigheder tale for, at Overtrædelse af Jagtlovgivningen har fundet Sted, skal den sigtede, saafremt han benægter Faktum, ved Dom paalægges at værgе sig med sin Gd, og hvis han ej vil aflægge denne, fældes som skyldig“. I Lovforslagets § 30 staar der: „Ulovlig Sagt (jfr. § 28) forfølges som offentlig Politisag, naar Begæring derom fremsættes af den jagtberettigede; denne kan dog vælge selv at forfølge Sagen som privat Politisag efter de derom gældende Regler med den i Forordning om Jagten af 20de Maj 1840 § 35 nærmere givne Bestemmelse angaaende Beviset“. Hvis man ønsker denne Bestemmelse opretholdt, og det ikke skulde være tilstrækkeligt, hvad der er anført i Forslagets § 30, vil det være klarere og kortere at optage Bestemmelsen i sin Helhed og saa ophæve § 35 i Forordning af 20de Maj 1840, end at optage de ovennævnte Bestemmelser i Forslagets § 30 og § 39.

Det tilsvarende gælder om § 12 af Lov af 25de Marts 1851, som handler om Pligt til at afgive Klappere i den tidligere kongelige Wildtbane; Udvalget har gjort Forslag om (under 1) som e. under § 2 at optage

et hertil svarende Stykke og derpaa ophæve Lov af 25de Marts 1851, som, efter at adskillige andre Paragraffer af denne Lov ere optagne i Lovforslaget, er den eneste Paragraf, der ikke foreslaas ophævet.

Udvalget ser saaledes ikke rettere, end at med de foreslaaede Ændringer kunne alle tidligere Bestemmelser om Jagten hæves, og det synes, at dette vil være langt at foretrække, fremfor at opretholde en Del af disse uklare, indviklede, næsten uforståelige Bestemmelser med Undtagelser og Undtagelsers Undtagelser.

Ændringsforslag

til

Forslag til Lov om Jagten.

Kapitel I.

Af Udvalget:

Til § 2.

1) Efter „d“ indstyttes:
 „e. Den ved fgl. Resolution 7de April 1827 og Forordning 20de Maj 1840 § 22 hjemlede almindelige Forpligtelse for Landboere i den kongelige Wildtbane til at afgive de fornødne Klappere til de Jagter, som afholdes ifølge speciel kongelig Befaling, er bortfalden ved Lov af 25de Marts 1851, § 12, hvorimod den Gaardmænd og Husmænd samme Steds ifølge deres Adkomstbreve paahvilende særlige Forpligtelse til at præstere respektive 2 og 1 Klappjagtsdage aarlig fremdeles vedbliver, indtil den afløses ifølge Lov af 4de Juli 1850 respektive om Aflysning af Gaardmandshovveri og Husmænds Pligtarbejde.“

Af Udvalget med Undtagelse af Christensen, A. Hage og O. Scavenius:

Til § 3.

2) Efter Slutningspunktummet i § 3 tilføjes: „Ved Bortkastning af Bøndergods for Livstid skal Sagtretten for Estertiden